Telegrame de omagiu primite de M. S. Regele

La mareşalatul palatului s'au mai primit următoarele telegrame:

MAJESTAŢII SALE REGELUI CAROL II

Cu conştiinţa clară ca o înaltă datorie de român şi cetăţean, mă chiamă în sprijinul Tronului şi al ţării, am dat votul meu pentru noua Constituţie. In această zi de solemnă sărbătoare pentru toţi românii, primul meu gând se îndreaptă către Majestatea Voastră Marele şi Iubitul nostru Rege, care cu hotărîre nestrămutată şi cu dragoste netărmurită pentru neam şi ţară, făuriţi o Românie nouă, mai puternică înăuntru şi cu prestigiu sporit în afară.

Să trăiţi Sire înconjurat mereu de dragostea neclintită a poporului.

Const. Turtureanu, fost prefect şi deputat de Tecuci.

MAJESTAŢII SALE REGELUI CAROL II

Comandanţii şi străjerii judeţului Putna în aceste momente istorice pentru destinul scumpei noastre ţări, au profund respect şi devotament asigură pe Majestatea Voastră că vor sta totdeauna strajă neclintită în jurul Tronului ca prin realizarea devizei noastre „Credinţă şi muncă pentru ţară şi Rege" să făurim ţara minunată, idealul scump şi sfânt al Majestăţii Voastre.

Să trăiţi Majestate. Sănătate!

Prof. Eugen Daschevici, comandantul legiunii de străjeri Putna (Focşani).

MAJESTAŢII SALE REGELUI CAROL II

Soimii Carpaţilor din judeţul Alba şi Munţii Apuseni privim cu admiraţie munca şi năzuinţele Majestăţii Voastre pentru consolidarea nemuluiu şi prosperitatea ţării.

Dând noua Constituţie ţării aţi înţeles, Sire, să aşezaţi România Mare pe temelii de granit ca astfel să se poată înălţa tot mai măreţ la crezul nebruit al neamului românesc, România eternă.

Cu recunoştinţă şi devotament faţă de Tron Soimii Carpaţilor din Cetatea lui Avram Iancu Vă urează sănătate.

Ion Popa, prefect al şoimilor.

MAJESTAŢII SALE REGELUI CAROL II

In marea zi istorică a votării Constituţiei pe care ne-o daţi pentru înălţarea şi întărirea neamului şi a ţării, foştii combatanţi decoraţi pe câmpul de luptă cu Bărbăţie şi Credinţă cu spade, de război, din judeţul Teleorman, uniţi în jurul Tronului urează Majestăţii Voastre sănătate şi Domnie glorioasă, ziua de astăzi este zi de renaştere pentru poporul nostru.

Pe calea sănătoasă pe care îndrumaţi ţara, mergând cu aceeaşi supunere şi cu acelaş devotament suntem încredinţaţi de isbândă.

Să trăiţi Majestate.

Gheorghe Calotescu, preşedintele asoc., T. Măgurele.

MAJESTAŢII SALE REGELUI CAROL II

Căminul cultural Ţara Moldovei din comuna Balarm judeţul Bălţi cu ocazia plebiscitului din 24 Februarie 1938 depune la picioarele Tronului aprobarea plină de recunoştinţă şi simţire românească a nouei Constituţii române pornită din Inalta iniţiativă a Majestăţii Voastre.

Preşedinte, *preot Nicodim Roşca*

MAJESTAŢII SALE REGELUI CAROL II

Majestate! Ziua de 24 Februarie 1938 va însemna pentru neamul românesc punctul de plecare al aşezărilor temeinice pe calea redresării lui. Precum pe vremuri de grea cumpănă pentru ţară Domnii nu pregetau să pună mai presus de toate marea lor dragoste de neam, tot astfel poporul român vede în hotărîrea de azi a Majestăţii Voastre chezăşia unor vremuri mai bune, mai liniştite, mai înfloritoare.

Credem în puterile neamului nostru şi mulţumind Domnului că ni Te-a dat ca să fii Conducător în aceste vremuri de rătăcire sufleteaşcă spre îndrumarea pe calea cinstei, dreptăţii, binelui.

Acţiunea Românească secţia Calan doreşte Majestăţii Voastre spre mai bine pentru prosperitatea poporului român.

Să trăiţi Majestate.

Acţiunea Românească Calan.

MAJESTAŢII SALE REGELUI CAROL II

Căminul cultural Ţara Moldovei din comuna Balarm judeţul Bălţi cu ocazia plebiscitului din 24 Februarie 1938 depune la picioarele Tronului aprobarea plină de recunoştinţă şi simţire românească a nouei Constituţii române pornită din Inalta iniţiativă a Majestăţii Voastre.

Preşedinte, *preot Nicodim Roşca*

MUNCĂ ŞI ASIGURĂRI

Directorii Caselor de asigurări

Am vizitat, de curând, câteva case de asigurări din ţară şi de la început trebue să mărturisesc vădit lor progres.

Le cunoscusem pe toate acum câţiva ani şi le găsesc schimbate.

Schimbate ca înfăţişare — au localuri noui, curate, spaţioase — şi mai ales schimbate ca atmosferă.

S'au trimis la cele mai multe oameni noui, directori de case, tineri, pregătiţi şi mai ales cu dor de muncă.

Numiţi prin concurs, n'au datorii de plătit nici partidelor politice, nici oamenilor cu „trecere", nu cunosc decât litera legii, pe care se trudesc s'o aplice cât mai omenește.

Au toţi altă concepţie despre funcţia importantă ce ocupă, sunt mândri de ea şi se căsnesc să n'o terfelească.

Au avut norocul să se schimbe odată cu ei şi vremurile.

Nu de mult, directorii caselor de asigurări — care înseamnă pentru instituţie mai mult decât oricare alt funcţionar — erau prizonierii consiliilor de administraţie, numite aşa cum ştim că se numeau.

Veşnic terorizaţi de „aleşii" organizaţiilor profesionale—şefii organizaţiilor profesionale, am spune noi—nu erau preocupaţi decât de conflictele care izbucneau la tot pasul.

Cedau intervenţiilor de tot felul şi acopereau uneori cu semnătura lor atâtea afaceri necurate.

Un exemplu dintr'o mie: a scăzut pretutindeni simţitor cifra ajutoarelor de boală, pentru că ele nu se mai dau acum la intervenţia consilierilor prea „activi" şi cu organizaţii care trebuiau satisfăcute. Unii îşi făceau meserie din obţinerea acestor ajutoare şi cunosc nu un singur „prezident" de foarte problematică organizaţie, care n'ar putea dovedi din ce trăeşte, dar care vă asigur, trăeşte foarte bine.

Profesioniştii aceştia au cam dispărut, directorii de case, aproape pretutindeni, nu mai au de îndurat calvarul prezenţei lor, „dezinteresate". Au scăpat şi de nefericita influenţă politică.

Prin unele părţi mai stăruie urmele **„oamenilor cu trecere"**, urme însă care se şterg, încetul cu încetul.

Liberaţi de cătuşele acestea, au ochii aţintiţi numai asupra instituţiei.

Mai sunt fireşte, multe de îndreptat—nu-şi închipue nimeni, câtă debandadă şi cât haos a fost—mai stăruie pe alocuri favoritismul şi hatârul, prefacerea însă, nu mai poate întârzia, mor una câte una, vechile deprinderi...

Vintilă F. Pantazopol

Excursia Camerei de muncă Bucureşti, la Giurgiu

Plecarea din gara Filaret

In cadrul programului de „Muncă şi voe bună", Camera de muncă Bucureşti a făcut Duminică o excursie la Giurgiu, cu 300 muncitori dela fabricile şi uzinele din Capitală.

Plecarea s'a făcut dimineaţa, la ora 7 din gara Filaret, sub conducerea d-lui profesor Stelian Gheorghiu.

Pe drum s'au oprit şi-au vizitat mânăstirea Comana şi Călugăreni, localitate unde Mihai Viteazul a înfrânt trufia lui Sinan Paşa.

In gara Giurgiu excursioniştii au fost primiţi de d. Th. Stroja, preşedintele Camerii de muncă.

După vizita ce-au făcut-o celui mai mare pasager al nostru după Dunăre, vaporul Regele Carol II, excursioniştii s'au îmbarcat pe vasul Turnu-Măgurele, cu care au făcut o plimbare în susul şi în josul Dunării, vizitând totodată şi Ramadanul.

Masa au luat-o la restaurantul grădinii publice, după care au vizitat strandul oraşului, fabrica de zahăr a societăţii „Danubiana", etc.

Seara s'au întors, cu trenul, la Bucureşti.

Regina României

Despre capii Statelor scriu contimporanii cu respectul cuvenit.

Despre Regele Ferdinand şi Regina Maria scriu românii cu duioşie pentru legăturile de simţire şi cu sfinţenie pentru faptele trecute în istorie.

Anul trecut s'au împlinit zece ani dela săvârşirea din viaţă a Marelui nostru Rege Ferdinand.

Din Tokio a plecat atunci al zecilea articol comemorativ, purtând printre altele, rândurile:

„Căci de n'ai fi fost Rege, Măria Ta, Te făcea fapta Rege".

„Din rândul Regilor României treci cu fiecare an tot mai mult în rândurile sfinţilor religiei, iar pentru Regii de talia Măriei Tale timpu-i arhitect".

In cei zece ani de comemorare s'a alcătuit astfel o nouă evanghelie a credinţei noastre monarhice: evanghelia Regelui Ferdinand.

Nu ne aşteptam ca 19 Iulie din anul acesta să aducă trista veste a plecării Reginei noastre. Aşa au numit-O totdeauna românii: *Regina noastră.*

Regina Maria a fost mândria şi toată nădejdia României în vremuri de restrişte: a fost drapelul bucuriilor noastre în vremuri de izbândă.

Icoana Sa purta aceiaşi majestate şi bunătate în Palatul din Bucureşti ca şi în tranşeele de pe colinele Moldovei sau în spitalele de boli contagioase dela Iaşi şi de răniţi din tot lungul fronturilor.

Acum ne împresoară amintirile:

— Intr'o vreme armatele a trei imperii şi un regat ne năpădise ţara.

Singurul nostru aliat din vremea aceia, Rusii, cari erau alături de noi şi deci ne puteau ajuta, ne trădase şi se ocupau cu revoluţia şi executarea şefilor.

Părea că ne uitase şi dreptatea omenească şi binecuvântarea Cerului.

Atunci a sosit Regina Maria în munţi la Cireşoaia.

Străbătând tranşeele cotlonite, sfărâmate în parte de obuzierele vrăjmaşe de 305, s'a oprit la postul No. 8, 20 m. departe de tranşeele inamice.

Aici reţelele noastre de sârmă se îmbrăţişau cu cele vrăjmaşe şi ne puteam trimite, drept răvaşe, grenade de mână.

Pândar la postul 8 era soldatul Rădăcină, de fel cioban din creerii Carpaţilor, ce nu văzuse în viaţa lui nici Bucureştiul, nici vre-un oraş mai răsărit, necum pe Regina Ţării.

— Domnule căpitan, mi-a spus ostaşul după plecarea Majestăţii Sale, camarazii mei spun că a fost M. S. Regina Maria. Eu drept să vă spun, cred că *a fost chiar România noastră*, că tare era mândră şi frumoasă şi s'a uitat la mine aşa cum se uita mama când eram mic.

Soldatul Rădăcină în simplitatea lui, spunea un adevăr. Infrăţişarea Reginei noastre avea ceva simbolic, impunător, neobişnuit, şi totuşi apropiat.

Eu însumi văzând-O, singura femeie pe front, în toiul nopţii, la licărirea tunurilor, îmbrăcată în haina albă a Crucii Roşii şi înconjurată de figuri aspre, înfundate sub căşti de oţel, o socoteam drept chipul victoriei, geniul bun din poveştile noastre populare ce învie morţii cu apă vie, o socoteam pe drept o figură de legendă.

Şi Regina Maria şi Regele Ferdinand au trecut încă de pe când erau în viaţă, în legenda şi cântecele noastre populare.

Intr'un spital retras de campanie, brancardierii aduseseră un ostaş, căruia o schijă îi desfăcuse pieptul.

După câteva clipe a intrat Regina Maria. Cele din urmă licăriri de viaţă se adunase în ochii ostaşului. Regina s'a aşezat încet pe marginea patului. Soldatul cu aceiaşi mişcare firească cu care ar fi luat mâna mamii lui, luă şi sărută mâna Reginei.

Văzându-i starea gravă Regina îl întrebă cu voce alinătoare:

— Ce ai dori acum?

— Să ajungi Impărăteasă, Măria Ta.

Acestea i-au fost cele din urmă cuvinte.

Nepoata Reginei Victoria a Angliei, moştenise din plin, pe lângă o inteligenţă pătrunzătoare, prestanţa şi bunătatea, toate darurile unui mare conducător de popoare.

Nu-i deci de mirare şi nu-i poveste faptul că în timpul revoluţiei ruseşti, o delegaţie a ostaşilor ruşi, constituiţi în Soviet, a venit să întrebe dacă Regele Ferdinand şi Regina Maria nu ar primi să le fie Ţar şi Ţarină, fiindcă ei au făcut revoluţia pentru „respublică", acum, spuneau ei, respublică avem dar ne lipseşte un Ţar bun.

Boala revoluţiei ruseşti fusese inoculată din afară şi de străini în sufletele mistice şi monarhice ale acestui neam blajin şi lesne încrezător.

Instinctul lor cerea acum un Ţar.

Nu rare ori după războiu ostaşii fronturilor, redeveniţi ciobanii Carpaţilor, făceau drumul lung până la Bucureşti ca să aducă Reginei lor, florile munţilor, florile celor dintâi zile de primăvară.

Cât de mult mişcau aceste gesturi simple de ţărani, sufletul de artist al Reginei noastre, numai Majestatea Sa ar putea s'o spună.

După război, în chiar palatul Reginei Maria la Bucureşti, îşi găsise adăpost mai mulţi orfani de război. Printre ei era şi Petrică, luat de Regina dintr'un sat din zona frontului. Copilaşul avea aproape 4 ani şi era orb din cauza gazelor toxice.

Cunoştea însă, după pipăitul hainei pe *Mama Regina*, aşa îi spunea el. Astăzi şi Petrică şi odată cu el toţi orfanii şi-au pierdut mama.

Aflând vestea asasinării bravului Rege Alexandru al Iugoslaviei la Marsilia, Regina noastră, care era în vizită la Londra, a plecat spre ţară aducându-şi şi nepotul, noul Rege Petru, atunci copil de 11 ani.

A apărut în vremea aceea, în ziarele şi revistele din Europa, o fotografie care ilustra cum nu se poate mai bine prestanţa unei Regine, în mijlocul furtunii. Cobora scările locuinţei din Londra ţinând de mână pe micul Rege. Acesta privia cu încredere spre faţa Bunicei Lui.

Atunci au simţit bunii şi vechii noştri prieteni iugoslavi, că în marea nenorocire ce-i lovise, Dumnezeu nu i-a uitat şi le-a trimis drept înger păzitor pe Regina Maria. De sigur nu O vor uita nici iugoslavii.

In palatul din Belgrad am fost primit în audienţă de Regina Maria câteva zile înaintea plecării mele spre Japonia. Era să fie cea din urmă audienţă.

Suflet delicat şi plin de sensibilitate artistică, Regina Maria va rămâne şi în literatura lumii prin operile scrise.

Volumele: „Ţara Mea" şi „Viaţa unei Regine" sunt monumente de artă, de sinceritate.

In sufletele de artist se spune că se găseşte adesea un grăunte de divinitate.

Regina Maria L-a avut în arta scrisului şi în arta pictatului, dar mai ales în arta de a înţelege sufletele celor peste cari destinul a aşezat-o Regină.

Poarta palatului Reginei Maria nu s'a închis nici odată în faţa nimănui.

Mare trebue să fie durerea României. Copleşit de simţire las condeiul.

Majestate!

Ostaşii fronturilor, rămaşi încă în viaţă, ciobanii munţilor, copiii Dunării şi mării Negre, vor veni de acum înainte în fiecare an în noaptea de 18 Iulie, să stea de veghe la Curtea de Argeş, aşa cum de 11 ani fac de gardă la mormântul Augustului Vostru Soţ.

Atunci vor aduna ei amintirile pline de duioşie şi de înalt avânt din viaţa de aici a Măriei Tale şi vor alcătui A DOUA EVANGHELIE a regalităţii româneşti: Evanghelia Reginei Maria.

Fiinţele ca Măria Ta nu mor nici odată, ele numai pleacă.

Ai părăsit, Majestate, castelul din Sinaia în seara de 18 Iulie, pentru ca a doua zi să te aşeze fiecare român în răsăritul casei lui, sub licăririle de candele.

Tokio, 19 Iulie 1938.

Colonel BĂGULESCU
Ataşatul militar, naval şi aeronautic al României în Japonia

xX⊙●⊙Xx

Roth Margit

s'a înapoiat din călătoria sa din Paris şi anunţă că prezintă cele mai noui **Modele de pălării parisiene pentru cumpărători angrosişti** începând dela 3 Septembrie: **Budapesta, Vâci utca 20.** Telefon 18-27-52. 4230

xX⊙●⊙Xx

Accidentul de automobil din Ploeşti

Ploeşti, 27 August

Am scris la timp despre accidentul de circulaţie întâmplat în ziua de 25 August, pe şoseaua Ploeşti-Bucureşti, în dreptul expoziţiei de la bariera oraşului nostru.

In urma cercetărilor făcute, s'a stabilit că şoferul Gogu Ştefănescu, din serviciul comerciantului de coloniale Fănică Iancu, mergea cu maşina No. 1467 Pl. pe partea stângă a şoselei spre Ploeşti, contrar regulamentului circulaţiei.

In dreptul expoziţiei, a isbit în plin pe locuitorul Grigore Papamihalopol din strada Bărcăneşti No. 1 care venea cu bicicleta din direcţie opusă.

xX⊙●⊙Xx

Apelul d-lui Daladier

„Apărarea naţională e un bloc"
„O criză monetară ar fi socotită ca o împrejurare favorabilă pentru cei cari vor războiul"

Ziarul „L'Ordre" publică următoarele rânduri în legătură cu discursul d-lui Daladier, primul ministru al Franţei:

„Declaraţia rediodifuzată a d-lui Daladier nu poate să nu fie primită de toţi francezii şi dincolo de graniţele noastre de toţi prietenii păcii, cari sunt paznicii ei, cu deosebită satisfacţie. Preşedintele consiliului în termeni de o claritate desăvârşită şi a unei fermităţi nu mai puţin la fel, a spus ceeace avea să spună. Şi bine a spus. Voim să subliniem astfel nu numai forma excelentă a apelului său, ci şi, mai ales, tonul hotărît, aproape sălbatic cu care a vorbit.

Suntem în deobşte fericiţi că am auzit pe d. Daladier punând accentul tonic asupra necesităţii pentru toate clasele naţiunii de a munci cu îndârjire, căci nu mai e vorba de aci înainte de a îmbunătăţi confortul existenţii noastre zilnice sau de a îngroşa portofelurile noastre, ci să asigurăm în pace şi în libertate această existenţă, ca să nu plătim mâine tributuri unui învingător, care nu va avea pentru noi slăbiciunile prea generoase pe cari le-am avut pentru el, ale unui învingător care ar şti să plătească războiul.

A munci, a munci, a munci! Cuvânt de ordine, adevăr etern, dar care se impune totuş, mai brutal mai imperios în anumite ore şi care apasă azi asupra noastră cu un fel de fatalitate neînduplecată. Dacă nu ne dăm înapoi de la muncă, dacă nu ne e teamă de muncă, dacă ne suflecăm mânecile şi apucăm care lopata, care ciocanul, care compasul, care pana, care eprubeta, dacă ne hotărîm să dăm Franţei, cauzei comune, operii de securitate naţională şi internaţională ceasuri pe cari, în mod legal dar şi echitabil, am avea dreptul să le consacrăm odihnei, nimeni şi nimic nu va putea să ne smulgă pacea.

Numai cei puternici sunt respectaţi, dar sunt respectaţi. Şi e puternic acela care ştie să fie mai întâiu faţă de el. Străbatem, fie zis fără nici un pesimism expresiv, o zonă de furtuni în care riscăm să fim crunţi sguduiţi, dar avem, fie zis fără un optimism plin de beatitudine, motive destule ca să nu desperăm, ba chiar să sperăm. Primul, principalul, decisivul e că niciodată încă în cursul istoriei lor francezii nu s'au arătat inferiori faţă de ei când nu li s'a ascuns situaţia, când au înţeles pericolul care-i ameninţa.

Sinceritatea aproape chirurgicală a d-lui Daladier va deschide ochii acelora cari îi închideau ca să nu vadă nimic.

In jurul atacului tâlhăresc din Târgovişte

Târgovişte, 27 Aug.

Am scris la timp despre tâlhăria săvârşită de un spărgător, la locuinţa d-lui căp. Negulescu, din str. Bărăţiei.

Se ştie că spărgătorul Mitică Vasile, din Bucureşti, a intrat pe fereastră, în camera unde dormia d. Negulescu. Acesta trezindu-se din somn, s'a încins într'o luptă, în urma căreia spărgătorul a fost predat poliţiei.

Au mai fost arestaţi şi Constantin Trandafir şi soţia lui din comuna Priseaca, informatori şi gazde ale spărgătorilor.

După investigaţii de câteva zile, poliţia a arestat pe femeile Floarea O. V. Dincă, din Bucureşti şi Frusina Văduva, din Târgovişte, str. Eternităţii, complice.

Cercetările continuă şi se fac de d. comisar Munteanu, şeful biroului judiciar.

Moartea d-nei Noveanu din Arad

Arad, 28 August

D-na dr. Noveanu soţia doctorului Vasile Noveanu, despre care am telegrafiat eri că a încercat să se sinucidă, a încetat din viaţă, cu toate sforţările depuse de doctori.

Din cele stabilite ulterior şi din declaraţiile făcute de familie se pare că nu e vorba de sinucidere, ci de un accident nenorocit, d-na dr. Noveanu luând Joi seara o prea mare cantitate de pastile somnifere.

Moartea ei a impresionat adânc.

Acţiunea Uniunii funcţionarilor particulari

Eri dimineaţă s'a întrunit la sediul din strada Blănari No. 14, comitetul central al Uniunii generale a funcţionarilor particulari, sub preşedinţia d-lui N. K. Constantinescu.

D. **N. K. Constantinescu** a făcut o expunere asupra principiilor nouii legi administrative, arătând necesitatea reorganizării secţiunilor şi filialelor Uniunii, ţinându-se seamă de noua împărţire administrativă, aceasta pentru a se uşura contactul ce organizaţiile trebuie să-l păstreze, în permanenţă, cu autorităţile.

D. **Ştefan Ştefănescu**, preşedintele secţiunii Bucureşti, prezintă comitetului un referat asupra înfiinţării şi organizării cursurilor de perfecţionare pentru vânzători de magazine, decoratori de vitrine şi a unui curs special pentru funcţionarii din alimentaţie recrutaţi aproape exclusiv din mediul rural.

D. **Niţă Popescu-Românul**, preşedintele agenţilor de piaţă, arată cari sunt revendicările imediate ale acestei categorii de funcţionari.

D. M. **Mărculescu**, preşedintele secţiei Griviţa, prezintă referatul său asupra adunărilor generale ale secţiunilor din Capitală.

D. **D. Mandy**, îşi exprimă speranţa că într'un viitor apropiat funcţionarul din comerţ se va bucura de o reală protegiure, având asigurată şi o existenţă mai omenească.

Glumă cu urmări tragice

Un tânăr moare electrocutat

Vălenii de Munte, 28 August

Aseară, s'a întâmplat în localitate, la cofetăria Nic. Popescu, o impresionantă nenorocire.

Fiul cel mic al patronului, anume Dumitru Popescu, rămânând până spre miezul nopţei cu câţiva prieteni, a încercat să facă o glumă mai deosebită.

In acest scop, a luat bicicleta unuia din prieteni şi a pus-o în legătură cu un fir electric.

El a îndemnat apoi pe prietenul său să cerceteze cauciucurile.

Acesta a pus mâna pe cauciuc şi atingând puţin şi geanta, a fost uşor curentat, fapt care a produs destul haz.

Nemai îndrăznind nimeni să facă acest lucru, chiar autorul glumei a voit să pună mâna pe bicicletă.

Apucând ghidonul cu mâinile, a fost electrocutat, căzând mort peste bicicletă.

Un îndrăzneţ atac banditesc în centrul oraşului Cernăuţi

Cernăuţi, 28 August

Un jaf de o mare îndrăzneală, s'a înregistrat Sâmbătă seara pe la ora 7 şi jum., în piaţa Unirii din centrul oraşului.

Un necunoscut a intrat în biroul de schimb al bătrânei Sali Ruff şi trăgând obloanele după el, s'a repezit asupra femeii, încercând s'o gâtuiască, şi cerându-i, în acelaş timp, banii. Femeia a început să strige disperată. Ţipetele ei au fost auzite de trecători. Aceştia dându-şi seama că se petrece ceva anormal în birou, au înştiinţat poliţia. Agentul Savitchi, dela siguranţă, care se afla, din întâmplare, pe aproape a ridicat oblonul, intrând în birou. Aci a dat peste un necunoscut care încerca s'o lege pe bătrână cu o frânghie. Banditul ţinea în mână un revolver. El a fost imediat arestat şi condus la poliţie unde s'a constatat că se numeşte Ştefan Culca de 23 ani, originar din Storojineţ, de meserie lăcătuş la C.F.R. Revolverul care a fost confiscat şi pe care, s'a stabilit că hoţul îl furase, era încărcat cu 6 cartuşe. Asupra hoţului s'a găsit şi suma de 500 lei pe care o furase dela bătrână. El a făcut mărturisiri complecte şi a fost înaintat parchetului.

Igiena locuinţei

Conferinţa d-lui dr. Eugen Răsmeriţă

D. dr. Eugen Răsmeriţă subdirectorul general al sănătăţii, a ţinut o interesantă conferinţă de îndrumare, privind igiena locuinţei, unul dintre cei mai importanţi factori cari influenţează sănătatea omului.

O locuinţă cu pereţii igrasioşi favorizează reumatismul; una neîncăpătoare permite mai uşor transmiterea bolilor; apoi, tuberculoza este prin excelenţă boala locuinţei umede şi fără soare.

Peste şaptezeci la sută din locuinţele ţării noastre au numai câte una sau două încăperi locuibile, deşi majoritatea familiilor au câte 5—7 membri; 20 la sută din case au ferestrele bătute în cuie; 71 la sută sunt cu lut pe jos; 55 la sută n'au laitrină; astfel încât problema locuinţei este şi va fi încă mult timp de actualitate în ţara noastră.

Pentruca o locuinţă să fie salubră, trebue să fie astfel construită încât în primul rând să apere suficient contra influenţelor nefavorabile ale climatului. Locuinţa trebue să aibă un număr suficient de încăperi necesare dormitului, lucrului şi pregătirii hranei; să fie aprovizionată cu apă potabilă. Latrinele trebuesc bine construite, depozitele de gunoi aşezate cât mai departe de locuinţă şi de fântână.

Materialul cu care se construeşte o casă trebue să fie solid, rezistent la foc şi nă nu întreţine umezeală. Se poate spune cu drept cuvânt că sănătatea celui care locueşte o casă depinde de sănătatea materialului din care-şi face casa.

Incăperile de locuit trebue să aibă duşumea de scânduri şi tavan. Podul şi pivniţa trebuesc ventilate în permanenţă.

Inălţimea unei camere de locuit trebue să fie de cel puţin 2,70 m., iar cubajul trebue astfel calculat, ca fiecare adult să aibă 12—14 m. c. de aer. Camera de locuit trebue aerisită de mai multe ori pe zi.

Văruirea locuinţei e foarte sănătoasă, varul fiind un desinfectant.

Prin acţiunea sanitară de curând întreprinsă de d. g-ral N. Marinescu, ministrul sănătăţii, s'a făcut, între altele, un vast studiu de cunoaştere a problemei locuinţei şi s'a început acţiunea de asanare a lor.

Problema locuinţei nu e numai o problemă sanitară. Pentru rezolvarea ei trebue întreprinsă o acţiune care să ia şi la noi — ca în alte ţări — caracterul unui act de guvernământ.

Solemnitatea dela Călugăreni

S'au împlinit 343 ani dela biruinţa lui Mihai Viteazul asupra turcilor

Giurgiu, 28 August

Azi dim., s'a făcut într'un cadru solemn, comemorarea luptelor de acum 343 ani de şoimii lui Mihai Viteazul, pe dealul Călugărenilor din judeţul nostru.

Spre a se da caracterul unei cât mai frumoase sărbători d. col. Traian Ghigorţ, prefectul judeţului, a întocmit programul, având concursul învăţătorimii vlăscene, al străjerilor, premilitarilor şi al asociaţiei corale „Cântarea Dunării".

Solemnitatea s'a desfăşurat în faţa crucii ridicată de Şerban Cantacuzino, unde s'a construit tribuna oficială, împodobită cu drapele şi verdeaţă.

La ora 10½ s'a oficiat serviciul divin, de un sobor de 15 preoţi, în frunte cu preotul Al. Constantinescu, protopopul judeţului. Răspunsurile au fost date de corul asociaţiei muzicale „Cântarea Dunării", condus de d. prof. Bărbulescu.

Erau de faţă d-nii: D. V. Ţoni, subsecretar de stat la ministerul educaţiei naţionale; general Skeletti, inspector general premilitar; Marin Drăcea, secretar general la domenii; general Ion Manolescu, consilier străjer; I. Bratu, director general în ministerul economiei naţionale; col. Traian Ghigort, prefectul judeţului; o delegaţie de ofiţeri din reg. 5 inf., în frunte cu d. col. I. Marinescu; col. I. Popescu, comandantul garnizoanei, cu o delegaţie de ofiţeri din reg. 10 obuziere; corpul învăţătoresc, în frunte cu d. Ceapraz, revizor şcolar; prof. Savin Popescu şi d-na prof. Ecaterina Anastasescu, comandanţii străjerilor vlăsceni împreună cu o delegaţie de străjeri şi străjere dela şcoalele secundare; reprezentanţii autorităţilor din Giurgiu, elevii şi elevele dela şcoalele primare din oraş şi comunele învecinate, purtând frumoase costume naţionale şi steguleţe şi un mare număr de săteni.

Onorurile militare au fost date de o companie de premilitari în frunte cu d. col. Al. Mavrache, subinspector premilitar şi muzica militară a reg. 5 dorobanţi.

CUVANTARILE

După terminarea serviciului divin, păr. prot. CONSTANTINESCU face un istoric al luptelor biruitoare date de Mihai Viteazul la Vadul Călugărenilor, care au înscris una din cele mai frumoase pagini ale marei epopei a neamului românesc. Armata lui Mihai — spune vorbitorul — înregistrează în cartea lumii cea mai mare biruinţă pe care a înregistrat-o crucea lui Cristos, împotriva semilunei, când 8000 ostaşi luptă contra a 180.000 înfrângându-i.

Aci, pe brazdele acestea, să ne legăm în cuget şi simţire că vom şti să fim la înălţimea idealului naţional, pentru care eroii lui Mihai şi-au dat viaţa iar prin bunăvoinţa lui Dumnezeu s'a realizat, în vremurile noastre, România liberă şi întregită.

D. CONSTNTIN CEAPRAZ, revizor şcolar, vorbind în numele corpului învăţătoresc, arată importanţa sărbătoarei.

B. col. TRAIAN GHIGORŢ, prefectul judeţului, a spus următoarele: Comemorăm azi 343 ani dela marea bătălie dată de Mihai Viteazul la Călugăreni, care înseamnă desrobirea ţărilor româneşti şi liberarea creştinismului de sub jugul turcesc.

D-sa a făcut un istoric al luptelor date de Mihai Viteazul, în mai multe comune din jud. Vlaşca.

Adresându-se elevilor şi tineretului le-a spus: V'am chemat la această măreaţă serbare, ca să vă dăm un exemplu de cum trebue să cinstiţi memoria oamenilor mari din trecutul nostru şi al faptelor mari săvârşite de ei. Faceţi din Călugăreni marele monument al vrednicilor românești, iar bărbăţia celor cari au luptat aci, locuri sfinte, să fie în voastră!

Terminând, aduce tuturor celor cari au la măreţia acestei sărbătoriri.

D. general MANOLESCU vorbind în numele comitetului străjerilor, spune că va raporta marelui Străjer, M. S. Regele, despre frumoasa sărbătorire de astăzi, arătând că poporul ştie să muncească în timp de pace şi să se jertfească în timp de războiu.

D. D. V. ŢONI, subsecretar de stat la ministerul educaţiei naţionale, în numele guvernului mulţumeşte organizatorilor serbării, în frunte cu d. colonel Traian Ghigorţ şi spune: Comemorarea patriotică a fost înţeleasă încă de acum 40 ani de marele dascăl Spiru Haret.

Vorbind de luptele lui Mihai Viteazul spune că a dat creştinismului una din cele mai mari izbânzi, numai prin cruce, iar credinţa ne-a însufleţit multă vreme. Noi am rămas legaţi de această credinţă strămoşească — a spus d-sa — şi numai cu credinţa în Dumnezeu am înfăptuit idealul naţional, prin Regele Ferdinand cel Loial.

Să păstrăm cu orice jertfă toţ ce am înfăptuit.

In această clipă solemnă, să ne îndreptăm gândul către M. S. Regele Carol II, îndrumătorul de azi al neamului românesc şi unit şi solidari în jurul Lui să strigăm: Trăiască Regele!

Mulţimea isbucneşte în urale, iar muzica intonează Imnul Regal

După terminarea cuvântărilor, asistenţa, în frunte cu persoanele oficiale a mers în procesiune la crucea de piatră ridicată pe dealul Călugărenilor.

Inălţătoarea festivitate s'a terminat prin defilarea premilitarilor şi a legiunilor de străjeri şi străjere şi a elevilor şcoalelor.

Mare tranzit de cereale prin porturile Brăila şi Galaţi

In Ungaria şi Iugoslavia vor sosi 10.000 vagoane cu grâu

Galaţi, 28 August

După ştirile sosite caselor de export de cereale din portul Galaţi, vom avea în cursul lunei viitoare un mare tranzit de cereale din susul Dunării, prin porturile Brăila şi Galaţi, pentru Mediterana şi Atlantic.

Din Ungaria vor sosi cu şlepurile pe Dunăre via Brăila peste 60.000 tone grâu ce au fost vândute Italiei iar din Iugoslavia vor sosi şlepuri cu 40.000 tone, grâu ce a fost vândut Franţei.

Pe de altă parte se anunţă că la mijlocul lunii Septembrie vom avea un mare export de cereale româneşti pentru Mediterana şi Continent.

Fraudele dela prefectura jud. Durostor

Cei doi prefecţi au fost scoşi din cauză

Silistra, 27 August

După îndelungate cercetări, în legătură cu fraudele dela prefectura jud. Durostor, cabinetul de instrucţie a scos din cauză pe d-nii Taşcu Pucerea, fost prefect; Mihail Gioga, fost prefect şi Isac Hashalal, fost vice preşedinte al consiliului judeţean.

Au rămas inculpaţi, urmând să apară în faţa tribunalului pentru contravenţie la legea patrimoniului public, toţi foştii funcţionari subalterni, ingineri, conductori.

Acest lucru e comentat cu cea mai mare prindere de opinia publică.